

IVAN FANTON**(1936 – 2023)**

Duboko nas je potresla vijest da je u subotu 11. studenoga 2023. godine u 88. godini života preminuo mr. sc. Ivan Fanton dipl. ing. geod.

Mr. sc. Ivan Fanton rođen je 3. ožujka 1936. godine u Jezerskom, gdje je polazio osnovnu školu. Pohađao je Geodetsku srednju tehničku školu u Puli i Zagrebu te maturirao 1953. godine. Kao geodetski tehničar radio je od 1953. do 1956. godine u Uredu za novu izmjeru zemljišta u Zagrebu, a od 1957. do 1960. godine u poduzeću "Geobiro" u Zagrebu. Radio je na izmjerama u okolici Zagreba, na reambulacijama ali je, ipak, najviše vremena proveo na komasacijama u Slavoniji. Dobro je bio upoznat s poslovima na komasaciji i o tome je nama, koji to nismo prošli, mnogo govorio.

Nakon višegodišnjeg rada u struci upisuje se na Geodetski odjel AGG fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na kojem diplomira 1965. godine. Nakon diplomiranja od 1966. do 1978. godine radi kao diplomirani inženjer geodezije u tadašnjoj SR Njemačkoj u Vermessungsbüro Müller u Kölnu. Tih dvanaestak godina u Njemačkoj, radio je na poslovima inženjerske geodezije, poglavito poslove vezane uz cestogradnju.

Kao iskusni inženjer, vrlo velikog, izuzetnog plodnog rada i iskustva, čovjek s četrdesetak godina, primljen je 1978. godine, za asistenta na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, za predmete "Agrarne operacije" i "Katastar". U znanstveno-istraživačko zvanje znanstveni asistent za znanstveno područje Geodezije, znanstvena disciplina Inženjerska geodezija izabran je 1989. godine. U nastavno zvanje predavač za predmet "Agrarne operacije" izabran je 1993. godine. Pohađao je nastavu za pedagošku izobrazbu sveučilišnih nastavnika i suradnika, a 1989. godine završava poslijediplomski studij geodezije obranom magistarskog rada iz Inženjerske geodezije pod mentorstvom prof. dr. sc. Vjenceslava Medića.

Stručnost i savjestan pristup obrazovnom radu mr. sc. Fanton je znao prenijeti na suradnike i studente te je bio voditelj više od 50 diplomskih radova studentima Geodetskog fakulteta te aktivni istraživač na projektu Ministarstva znanosti i tehnologije "Komasacija zemljišta u novim uvjetima". Objavljivao je znanstvene i stručne radove iz područja komasacija i inženjerske geodezije u časopisima i na konferencijama.

Naš prijatelj i kolega Ivan – Fanta, bio je izuzetno skroman i radišan, a svaki posao obavljao je sa zadovoljstvom i predanošću. U svakom trenutku je bio spreman nesebično

pomagati kako kolegama tako i studentima u njihovom savladavanju gradiva. Prema studentima je bio posebno osjetljiv. Želio ih je naučiti, želio im je dati sve ono iskustvo koje je imao. Znali smo mu reći, kada neki studenti nisu zadovoljili na ispitu, zašto im drži instrukcije. Naime, on bi svima onima koji su pali na ispitu, objašnjavao sve ono što su trebali znati, a nisu. Nije žalio truda govoreći: „Neka bar sada nauče“.

Nama koji smo s njim dosta vremena provodili na terenu, ostao je u posebnom sjećanju po izvanrednim sposobnostima orijentacije. Na bilo kojem terenu, ako mu daš katastarski plan ili kartu, Fanta se gotovo u sekundama orijentira. „Evo to je onaj put, ona duga parcela je ova ovdje, ono račvanje putova je tu itd.“ Mi bi uzeli kartu, postavljali je prema sjeveru, pa pomalo tražili neke orijentacijske objekte. Ali Fanta, kakvu god mu kartu dadeš, bilo kako okrenutu, on je ubrzo znao gdje je. To je iskustvo, to su bile njegove posebne sposobnosti. I još nešto. I poslije, nakon nekoliko godina, njemu bi u pamćenju ostao put kojim smo, kroz neko polje, došli do određene točke.

Početak Domovinskog rata često smo komentirali događanja na bojištu. Njemu je sve to jako teško padalo. „Ne znate vi, prijatelji moji, kako je raditi vani, za druge, i ne biti svoj na svome. I sada bi neki htjeli našu zemlju oteti, uništiti. E neće.“, znao bi nam reći. Iz njega je izlazilo posebno domoljublje.

Znali smo da je naš Fanta bolestan, znali smo da pomalo gubi orijentaciju, ali smo vjerovali da će još malo poživjeti. Nije. Umro je. Umro je naš prijatelj i kolega, umro je veliki geodetski stručnjak, umro je jedan dobar i pošten čovjek.

Zbogom, Fanta naš!

Zdravko Kapović, Miodrag Roić i Siniša Mastelić-Ivić